

वेदाभ्यासः, पुं, (वेदस्य अभ्यासः ।) वेदाभ्यास-
नम् । य च पञ्चविधः । यथा, दत्तः ।

“इतीये च तथा भागे वेदाभ्यासो विधीयते ।
वेदाभ्यासो हि विप्रार्थी परमं तप उच्यते ।
ब्रह्मयज्ञपरं ज्ञेयः बहुलसहितस्तथ यः ।
वेदस्वीकरणं पूर्वं विचारोऽभ्यसनं तपः ।
तद्दानञ्चैव शिष्येभ्यो वेदाभ्यासो हि पञ्चधा ।
श्रद्धालिखितौ । न वेदमनधीत्याम्नां विद्यामधी-
योतान्च वेदाङ्गस्युतिभ्यः ॥” इत्याहिकतत्त्वम् ।
वेदि, स्त्री, (विद् + इन् ।) अमहा । इति शब्द-
चन्द्रिका ।

वेदिः, स्त्री, (विद्यते इत्ययमस्यामिति । विद् +
“ङ् पिबिबद्धिति विदीति ।” उणा० ४ । ११८ ।
इति इन् ।) परिष्कृता भूमिः । इत्यमरः ।
परिष्कृता यज्ञार्थं प्रशुबन्धनाय यज्ञपात्रासाद-
नाय चातिशयकारा भूमिर्वेदिर्वाच्यते । वा च
उमरुकाद्याकारा पिष्किका । वेदयति निवा-
रयति द्रव्यजातं वेदिः । विद् ङ क च सेतना-
ख्याने वासवादे नाम्नीति इः । वेदिः स्त्री वेदी
च । इति भरतः ॥ (यथा, रघुः । ११ । २५ ।

“वीक्ष्य वेदिमथ रक्तबिन्दुभिः-
र्वन्धुनीवपुभिः प्रकृषिताम् ॥”
अङ्गुलिसुता । इति मेदिनी । (यद्योपकरण-
विशेषः । यथा, भागवते । १० । ४१ । २१ ।

“वेद्व्यवसामनगीलविद्वमे-
सुक्ताहरिर्द्विर्बलभोऽयं वेदिषु ॥”
वेदिः, पुं, (वेत्तीति । विद् + इन् ।) पण्डितः ।
इति मेदिनी ।

वेदिका, स्त्री, (वेदिरेव । स्वार्थे + कन् ।) मङ्गल-
कर्मार्थं निमित्तवेदिः । तत्पर्यायः । वितर्हिः २ ।
इत्यमरः । वितर्हिः ३ वेदिः ४ वेदी ५ । इति
तट्टीका । हे आरामाङ्गनादिमध्यस्थवेदि-
कायाम् । देवागारादौ काष्ठादिचतुष्काया-
मित्यर्थः । दारुपरितृता चतुरस्रा विश्रामभू-
ज्वितर्हिरेत्यपरः । स्तम्भसंलग्नपीठिका वितर्हि-
रिति केचित् । मङ्गल्याङ्गनमध्यस्थचतुष्कैति
केचित् । मङ्गलस्थानार्थं निमित्तवेदिकेति
केचित् । अशुभं वितर्हयति वितर्हिः । तर्हि हिंसे
नास्तीति इः । वेदिका साहचर्यात् स्त्री इदम-
त्वात् पक्षे ईप् वितर्हि च । वितर्हिः काष्ठ-
लोही स्वादिति रजः । वितर्हिरेपीति मधुः ।
विदन्ति विद्यते वा अस्यामिति वेदिः पूर्ववदिः
स्वार्थे कः । अतएव वेदिर्वेदी च । इति भरतः ।
(यथा, कुमारः । ३ । ४४ ।

“य देवदारुदमवेदिकायां
प्रादूर्लचर्मैश्च वधानवद्याम् ॥”
वेदिना, स्त्री, (वेदा जायते इति । जन + ङः ।)
द्वीपदी । इति हेमचन्द्रः ।

वेदितः, त्रि, ज्ञापितः । ज्ञानविधातोः क्तप्रत्ययेन
निष्पन्नमिदम् ।

वेदित्वं, त्रि, (विद् + त्वञ् ।) वेदम् । ज्ञातव्यम् ।
यथा,—

“आर्यं हृन्वच्च देवतां विनियोगस्तथैव च ।
वेदित्वं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विशेषतः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ।
वेदिता, [क्] त्रि, (विद् + ङप् ।) ज्ञाता । तत्-
पर्यायः । विदुरः २ बिन्दुः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥
यथा, महाभारते । ५ । ४३ । ५२ ।

“न वेदानां वेदिता कश्चिदस्ति
वेद्येन वेदं न विदुर्न वेद्यम् ॥”

वेदी, [न्] पुं, (वेत्तीति । विद् + ङिनिः ।)
पण्डितः । इति शब्दरत्नावली । ब्रह्म । इति
केचित् । ज्ञातरि, त्रि । (यथा, रघुः । ११२० ।

“य परार्हङ्गतेरशोथतां
पितुर्दृष्टिं सदर्पवेदिभिः ॥”)

वेदी, स्त्री, (वेदि + लङ्कारादिति वा ङीष् ।)
वेदिः । इत्यमरटीकायां भरतः । सरस्वती ।
इति शब्दमाणा ।

वेदीशः, पुं, (वेदीनां पण्डितानामीशः ।) ब्रह्मा ।
इति त्रिकाण्डशेषः ।

वेदीक्तः, त्रि, (वेदे उक्तः ।) श्रुतिकथितः । यथा,
“वेदीक्तमेव कुर्व्यामी निःसङ्गोऽर्पणुमीश्वरे ।
नेष्कुर्यां लभते विधिं रोचनार्थां यजश्रुतिः ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ।
वेदीदयः, पुं, (वेदः विषयज्ञानसुदये यस्य ।) सूर्यः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ।

वेदीदितः, त्रि, (वेदे उदितः ।) वेदीक्तः । यथा,—
“वेदीदितानां निद्यानां कर्मणां समतिक्रमे ।
ज्ञातकत्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनम् ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ।
वेदां, त्रि, (विद् + ण्यत् ।) वेदितव्यम् । यथा,—

“धर्मेऽप्रोज्झितकैतवोऽत्र परमो निर्मलरागां
सताम्
वेदां वास्तवमच वस्तु श्रवदं तापत्रयोन्मूलनम् ।
श्रीमद्भागवते महासुनिजते किंवा परेरीश्वरः
सद्यो हृदयवस्थतेऽत्र ज्ञातिभिः शुश्रूषमिस्तु-
चयात् ॥”

इति श्रीभागवते १ स्कन्धे १ अध्यायः ।
(घनाय हितम् । यथा, ऋग्वेदे । २ । २ । ३ ।
“रथमिव वेदां शुक्रशीघ्रमधिम् ॥”
“वेदां वेदो घनम् । तस्मै हितम् ॥” इति तट्टीका
सायकः । स्तुत्यम् । तथा, तत्रैव । ५ । १५ । १ ।

“प्रवेद्यसे कवये वेद्याय गिरम् ॥”
“वेद्याय स्तुत्याम् ॥” इति तट्टीका सायकः ।
लज्जयम् । यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । १८ ।

११ ।
“वित्तं च मे वेद्यश्च मे ॥”
“वेदां लज्जयम् ॥” इति तट्टीका महाधरः ।

वेदाय हितमिति । वेद + यत् । वेदहितम् । वेद-
प्रतिपादम् । यथा, महाभारते । १३ । १५८ । ३६ ।

“वेद्यश्च यत् वेदयते च वेदां
विधिश्च यथाश्रयते विधेयम् ।
धर्मे च वेदे च यत्ने च सर्वं
चराचरं केशवं त्वं प्रतीहि ॥”

वेधः, पुं, (विध + घञ् ।) वेधनम् । बद्धा इति
भाषा । तत्पर्यायः । यधः १ । इत्यमरः ।

(यथा, महाभारते । १२ । १६८ । ३६ ।
“वागवेधे परं यज्ञमकरोच्चैव गीतमः ॥”)

गभीरता । गह्वरा इति चाङ्गा इति च भाषा ।
यथा,—

“गम्भीरता विस्तारं बहुषु स्थानेषु तद्गुणि-
र्भाष्या ।

स्थानकमित्यासमितिरेवन्दैर्ध्वं च वेधे च ।
क्षेत्रपत्रं वेधगुणं ज्ञाते वनहस्तसंख्या स्थातु ॥”

इति लीलावत्या ज्ञातव्यवहारः । ॥
अथ सप्तशलाकवेधः ।

“क्षतिकादिचतुःसप्तरेखाराशौ परिष्कृतम् ।
यहोदेकरेखास्यो वेधः सप्तशलाकचः ॥”

इति दीपिका । ॥
अथ सूर्यवेधः ।

“एकान्तरागतां चयोदश तथा तिर्यग्गताः
स्थापयेत्

रेखाचक्रमिदं बुधेरभिहितं खान्दरिकां तत्र तु ।
वाचातादि तु मूर्ध्नि भणु कथितं तच्चैकरेखा-

स्थयोः
सूर्याचक्रमयोर्मिथो निगदिता ढक्पात एका-
मङ्गः ॥”

इति रत्नमाणा । ॥
अथ द्रुतवेधः ।

“पापात् सप्तमगः शशी यदि भवेत् पापेन वा
संयुतो

यज्ञात् परिवर्त्येतु सुनिमतो दोषो ह्ययं
कथ्यते ॥”

अथ यामिचवेधः ।
“रविमन्त्रकुलाक्रान्तं मृगाङ्गात् सप्तमं ज्ञेयम् ।
विवाहपात्राचूडासु यहकर्मप्रवेशने ॥”

इति रत्नमाणा ।
वामदक्षिणवेधौ वामवेधश्चन्द्रे दक्षिणौ ।

वेधकं, स्त्री, (विध + ण्यन् ।) धान्यकम् । इति
राजनिर्घण्टः ।

वेधकः, पुं, (विध + ण्यन् ।) कर्पूरः । इति
त्रिकाण्डशेषः । अन्वयेतसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

(मन्त्रिसुक्तादिवेधोपजीवो । यथा, रामायणे ।
२ । ८४ । १३ ।

“मायूरिकाः काकपिका वेधका रोचका-
क्षया ॥”)

वेधकर्त्तरि, त्रि । (यथा, महाभारते । १३ ।
२३ । ८० ।

“अप्राप्तदमकाश्चैव नासानां वेधकाश्च ये ।
बन्धकाश्च पशूनां ये ते वै निरयमाग्निनः ॥”)

वेधनिका, स्त्री, (विधतेऽनयेति । विध + कर्त्तृ
ल्युट् । ततः स्वार्थे कन् ।) मन्त्रिशृङ्गादिवेधनो-
पकरणम् । भोमरी इति भाषा । तत्पर्यायः ।

आस्कोटनी । इत्यमरः ॥ आस्कोटनी ३
स्कोटनी ४ उषदंशिका ५ । इति भरतधृ-
तवाचस्पतिः ॥